

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž-Us 10/2019-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E
I
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Vesne Vrbetić, kao predsjednice vijeća, te Žarka Dundovića i Dražena Tripala, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice specijalistice Marijane Kutnjak Čaleta, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv opt. M. B. i drugih zbog kaznenog djela iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11 i 144/12 - dalje: KZ/11) i drugih, odlučujući o žalbi Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje: USKOK) podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Zagrebu od 19. listopada 2018. broj K-US-35/17., u sjednici održanoj 26. siječnja 2022., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice zamjenice Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske J. D. i branitelja optuženog I. L., odvjetnika R. B.,

riješio je i presudio je:

I. Na temelju čl. 199. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 – pročišćeni tekst, 91/12 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 i 126/19 – dalje: ZKP/08) obustavlja se kazneni postupak protiv opt. M. B. zbog kaznenog djela iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11 i kaznenog djela iz čl. 295. st. 1. KZ/11.

Na temelju čl. 149. st. 1. ZKP/08-19 troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 5. ZKP/08 te nužni izdaci opt. M. B. i nužni izdaci i nagrada za njegovog branitelja padaju na teret proračunskih sredstava.

Usljed te odluke, žalba USKOK-a u odnosu na opt. M. B. je bespredmetna.

II. Odbija se kao neosnovana žalba USKOK-a u odnosu na opt. I. L. i opt. Z. P. te se u tom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijski sud u Zagrebu na temelju čl. 453. toč. 3. ZKP/08 oslobodio je od optužbe opt. M. B. zbog dva kaznena djela protiv službene dužnosti, jednog kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11 i jednog kaznenog djela trgovanja utjecajem iz čl. 295. st. 1. KZ/11, opt. I. L. zbog jednog kaznenog djela protiv službene dužnosti, zlouporabe položaja i ovlasti u pomaganju iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. u vezi čl. 38. KZ/11 i opt. Z. P. zbog jednog kaznenog djela protiv službene dužnosti iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11, te je na temelju čl. 149. st. 1. ZKP/08 odlučeno da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstva.

2. Protiv te je presude žalbu podnio USKOK zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se prihvaćanjem žalbe pobijana presuda preinači na način da se optuženici proglašavaju krivima i osude po zakonu, odnosno ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Optuženici su po braniteljima podnijeli odgovore na žalbu USKOK-a s prijedlogom da se ta žalba odbije kao neosnovana.

4. Spis je, u skladu s odredbom čl. 474. st. 1. ZKP/08, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Kako je u međuvremenu opt. M. B. umro, a što proizlazi iz Izvatka iz matice umrlih Matičnog ureda C., Gradskog ureda ... Grada Z., u kojem je činjenica smrti M. B. od ... upisana u matici umrlih za područje C. za godinu 2021. pod rednim brojem ..., to je na temelju čl. 199. ZKP/08 trebalo u odnosu na njega ovaj kazneni postupak zbog predmetnih kaznenih djela za koji se teretio obustaviti te na temelju čl. 149. st. 1. ZKP/08 odlučiti da troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 5. ZKP/08 te nužni izdaci opt. M. B. i nužni izdaci i nagrada za njegovog branitelja padaju na teret proračunskih sredstava, sve kao u toč. I. izreke.

5.1. Uslijed te odluke žalba USKOK-a u odnosu na opt. M. B. je bespredmetna.

6. Sjednica vijeća je održana u nazočnosti zamjenice Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske J. D. te branitelja opt. I. L., R. B., koji je u odgovoru na žalbu zahtijevao da on i optuženik budu izvješteni o sjednici vijeća, dok je u odnosu na uredno obaviještenog opt. I. L. sjednica na temelju čl. 475. st. 4. ZKP/08 održana u njegovoj odsutnosti.

7. Žalba USKOK-a u odnosu na opt. I. L. i opt. Z. P. nije osnovana.

8. Prije nego što se u ovom obrazloženju iznese očitovanje o žalbi USKOK-a potrebno je ukazati da je unatoč obustavi ovog kaznenog postupka protiv pok. M. B. zbog kaznenih djela iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11 i čl. 295. st. 1. KZ/11 u ovom drugostupanjskom postupku bilo nužno u odnosu na opt. I. L., kojega se tereti kao pomagača u kaznenom djelu iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11, utvrditi sadržaje li

radnje za koje se teretio opt. M. B. u pogledu kaznenog djela iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11 obilježja tog kaznenog djela tj. jesu li protupravne i kažnjive. Naime, u kontekstu principa tzv. limitirane akcesornosti koji proizlazi iz čl. 39. st. 1. KZ/11 krivnja sudionika (pomagača i poticatelja) ovisi o kaznenom djelu počinitelja osnovnog kaznenog djela, ali i kada iz određenih razloga (kao u konkretnom slučaju zbog smrti) počinitelj ne bude kaznenopravno odgovoran, pomagač i poticatelj odgovaraju u granicama svoje krivnje.

9. USKOK u žalbi tvrdi da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08 jer da sud prvog stupnja nije reproducirao niti ocjenjivao iskaze svjedoka ispitanih u tijeku postupka, S. K., L. Z., J. G., S. V., J. S., N. K., D. Š., M. Š., I. M., S. Š., V. G., J. Č., A. J. i N. Š. Tvrdi da s obzirom da je sud prvog stupnja izostavio dati bilo kakvo obrazloženje odnosno razloge zašto navedene iskaze nije uzimao u obzir, nije bilo moguće ispitati ispravnost takve odluke, prvenstveno iskaze S. K. i S. Š. čiji iskazi, s obzirom da imaju relevantna saznanja o premetu inkriminacije, predstavljaju odlučne činjenice.

9.1. Međutim, sud prvog stupnja je, protivno tvrdnjama žalbe, u obrazloženu presude (str. 45., 4. odlomak) naveo da iskazi navedenih svjedoka nisu reproducirani niti ocjenjivani jer se presuda niti u jednom svom dijelu ne temelji na tim iskazima, ukazujući time implicite da ti dokazi nisu sadržavali ništa relevantno za ishod ovog kaznenog postupka i da se zato nije imao potrebe upuštati u analizu i ocjenu njihove vjerodostojnosti. Takva odluka suda o nevažnosti pojedinih dokaza čiji sadržaj stoga ne koristi u donošenju presude može biti pogrešna ako takav dokaz sadrži okolnosti kojima se može utvrditi neka odlučna činjenica, čime i činjenično stanje može biti nepotpuno ili pogrešno utvrđeno. To je, međutim, žalbeni osnov za pobijanje presude iz osnove propisane odredbom čl. 470. ZKP/08, a ne radi se o postupovnoj povredi iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08 u smislu da u obrazloženju nisu izneseni razlozi o odlučnim činjenicama zbog čega se presuda ne bi dala ispitati. Prema tome, takvim prigovorom, da je sud prvog stupnja propustio cijeniti navedene iskaze svjedoka, pogotovo iskaze svjedoka S. K. i S. Š., za koje se tvrdi da sadrže saznanja o relevantnim okolnostima, (oni su osporavali obvezu Grada da plaća troškove građanske inicijative) žalbom se nastoji osporiti pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja iz pobijane presude te je u pitanju činjenični prigovor o kome će više riječi biti nastavno u okviru žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

9.2. Isto se, *mutatis mutandis*, odnosi i na prigovor žalbe da je sud prvog stupnja pogrešno reproducirao sadržaj telefonskog razgovora od 24. rujna 2014. kojeg u 13:41 sati vode opt. B. i opt. L. jer da je pri tome sud izostavio ključne dijelove što ima važnost za pravilno utvrđenje činjeničnog stanja i na pravilno izvođenje zaključaka te je o tim okolnostima koji predstavljaju odlučne činjenice iznio nejasne i znatno proturječne razloge. U žalbi se citiraju dijelovi navedenog razgovora koji da su u obrazloženju pobijane presude izostavljeni na temelju čega se zaključuje da je na taj način sud prvog stupnja počinio postupovnu povredu iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08 jer da postoji znatna proturječnost između razloga koje na ove okolnosti iznosi sud prvog stupnja te znatna proturječnost između onoga što je sud naveo o razlozima presude o sadržaju navedenog razgovora od stvarnog sadržaja razgovora.

Međutim, razgovori opt. B. i opt. L. u vezi navodnog prikrivanja troškova tiskanja letaka za građansku inicijativu U. ...¹ uopće se ne odnose na odlučne činjenice koje bi trebalo utvrđivati s obzirom na predmet optužbe. Naime, u odnosu na troškove koji su vezani za provođenje akcije građanske inicijative U. ...¹ optužnicom se opt. B. i opt. L. stavlja na teret da su dogovorno, opt. B. kao počinitelj kaznenog djela iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11, a opt. L., kao pomagač, radi pribavljanja znatne imovinske koristi navedenoj udruzi, a na teret Grada Z., obvezali Grad na snašanje troškova akcije prikupljanja potpisa građana za raspisivanje referendumu, između ostalih i troškova tiskanja letaka i plakata. Sud prvog stupnja ovu tvrdnju optužbe, da je opt. B. kao gradonačelnik prihvatio obvezati Grad Z. na pokriće tih troškova, s obzirom na njegovo priznanje da je već na sastanku s Ž. M. prihvatio financijsko pokroviteljstvo navedene akcije i da je te troškove namjeravao platiti po predočenu računa, ispravno ne nalazi odlučnom. Predmet inkriminacije i jeste prihvaćanje od strane opt. B. obveze snašanja troškova u ime Grada, pa pitanje navodnog B. prikrivanja te obveze uopće nije odlučno (opširnije o tom činjeničnom pitanju u daljnjem dijelu obrazloženja). Stoga se razlozi suda prvog stupnja koji se u obrazloženju iznose u vezi navedenog razgovora opt. B. i opt. L. u biti ne odnose na odlučne činjenice pa se stoga u vezi navodnog proturječja razloga i sadržaja dokaza ne radi o postupovnoj povredi iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08.

9.3. I ostali prigovori koje žalba ističe u okviru žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka (str. 4., 3.-5. odlomak) su sadržajno činjenični prigovori kojima se pobija pravilnost utvrđenja suda prvog stupnja o nedokazanosti tvrdnje optužbe da je opt. B. tražio od opt. P. da navedenoj građanskoj inicijativi besplatno da na korištenje štandove, jer da izvedeni dokazi upućuju da je B. to od opt. P. zahtijevao prije razgovora B.-L. od 24. rujna 2014., budući da je nesporno da su udruzi štandovi predani na korištenje još 19. rujna 2014. Stoga i o ovim prigovorima razlozi slijede u daljnjem dijelu obrazloženja ove odluke (toč. 10.) u dijelu koji se odnosi na žalbenu osnovu iz čl. 470. st. 2. ZKP/08.

9.4. Iz navedenih razloga nije osnovana žalba USKOK-a zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka jer sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede na koje ukazuje žalba, a pri ispitivanju pobijane presude po službenoj dužnosti na temelju čl. 476. st. 1. toč. 1. ZKP/08 je utvrđeno da sud prvog stupnja nije počinio niti ostale postupovne povrede taksativno navedene u citiranom propisu.

10. Neosnovano se USKOK žali zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja jer je sud prvog stupnja sve odlučne činjenice pravilno utvrdio.

10.1. U odnosu na kazneno djelo iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11 za koje se optužnicom terete opt. M. B. kao počinitelj, a opt. I. L. kao pomagač sud prvog stupnja donosi oslobađajuću presudu zbog nedokazanosti navoda optužbe. U skraćenom, sud prvog stupnja na temelju izvedenih dokaza utvrđuje da je opt. M. B. kao gradonačelnik Grada Z. na temelju čl. 26. Statuta Grada Z. (dalje: Statut) i čl. 11. Odluke o javnim priznanjima (dalje: Odluka) na zakonit način prihvatio zahtjev građanske inicijative U. ...¹ te je prihvatio financirati troškove provođenja akcije prikupljanja potpisa građana za raspisivanje referendumu B..... Sud prvog stupnja u obrazloženu iznosi kronologiju događanja, počam od navođenja zahtjeva koji je

navedena građanska inicijativa podnijela Gradu Z. 1. rujna 2014. te citiranja zamolbi te udruge od 10. i 11. rujna 2014., opisivanja procedure koju su provodila tijela Grada Z., Ured gradonačelnika i Stručne službe gradonačelnika u donošenju Zaključka o prihvaćanju pokroviteljstva od 19. rujna 2014., a sve na temelju odgovarajućih propisa (osim naprijed navedenih odredbi Statuta i Odluke citiraju se i odredbe čl. 56. toč. 12. Statuta, te čl. 2., 10., 12., 29. i 31. Odluke). Sud prvog stupnja zaključuje da je opt. B. u donošenju navedenog zaključka postupio sukladno svojim ovlastima i nije iskoristio svoj položaj kako bi na štetu Grada drugoj osobi pribavio imovinsku korist. Kako se ne radi o počinjenju predmetnog kaznenog djela od strane opt. B. sud prvog stupnja oslobađa od optužbe i opt. L. kao pomagača čija kaznena odgovornost izvire iz odgovornosti počinitelja te ukazujući i da je on samo provodio radnje u skladu sa zaključkom gradonačelnika koji je donesen zakonito.

10.2. USKOK u biti i ne dovodi u pitanje navedena utvrđenja suda prvog stupnja o ovlastima gradonačelnika jer se u žalbi ističe da gradonačelnik Grada Z. ima pravo prihvatiti zahtjeve za pokroviteljstvo određenih manifestacija i iz gradskog proračuna financirati određene manifestacije i ima određene diskrecijske ovlasti kome će takvu vrstu pokroviteljstva dati. Međutim, u žalbi se, unatoč ovim nespornim okolnostima, na opširan način elaborira teza da se u konkretnom slučaju radi o političkoj korupciji jer opt. B., u cilju ostvarivanja osobnih političkih interesa i pretpostavljanja svog privatnog (političkog) interesa zaobilazi propisanu proceduru postupajući na tajnovit i netransparentan, što da predstavlja zlouporabu u obavljanju javne vlasti, u čemu mu sukladno dogovorenom opt. I. L. pomaže. U istom kontekstu se u obrazloženju žalbe ističe (str. 5., 6. odlomak, str. 6., 1. i 4. odlomak) da opt. B. i opt. L. koriste akciju građanske inicijative U. ...¹ radi svojih ciljeva i interesa sve na teret proračunskih sredstava Grada Z. i Z. h., te da (13. 2. odlomak) i da je opt. B. u konkretnom slučaju, postupivši s izravnom namjerom ostvarenja svojih osobnih političkih interesa, iskoristio poziciju gradonačelnika kako bi svoje ciljeve ostvario na teret financijskih sredstava Grada Z. Tvrdi se da je u svemu tome mu je opt. L. pomogao, pri čemu obojica imaju svijest o protupravnosti svojih postupanja te volju da to i naprave.

10.3. U argumentaciji ove teze o političkom cilju opt. B. žalba se poziva na TV intervju koji je on dao novinarima u povodu navedene referendumske inicijative neistinito navodeći da Grad ne daje financijsku potporu toj akciji, na iskaze S. Š., S. K., M. L., A. Š., D. K., O. M., P. Š., V. B. i A. A. K. iz kojih da proizlazi da se u konkretnom slučaju nije radilo o financijskom pokroviteljstvu, na sadržaj Zaključka o pokroviteljstvu od 19. rujna 2014. iz kojeg da također ne proizlazi da grad financira troškove akcije, na naprijed navedeni telefonski razgovor opt. B. i opt. L. od 24. rujna 2014. koji je vođen u 13:41 sati i koji da također potvrđuje da pokroviteljstvo Grada ne pokriva financijsku pomoć.

10.4. Uz navedeno u žalbi se ističe da nikako nije logično da bi se financijska potpora unaprijed davala iz proračuna, a da se ne zna koliko će troškova doći na naplatu, te ukazuje i na korespondenciju opt. L. i Z. L. s tiskarima iz koje bi proizlazilo da se i prije donošenja spornog Zaključka znalo o kojim se troškovima tiskanja radi, kao i na prethodnu praksu Grada po pitanju donošenja naknadnog zaključka o iznosu financijske potpore (manifestacija F. č. Z. Č.) koja u konkretnom slučaju nije dosljedno primijenjena. Potom se u žalbi zaključuje (str. 10., 6. odlomak) da su

optuženici namjeravali platiti troškove na transparentan način i da se radilo o financijskom pokroviteljstvu da bi to izvršiteljima usluga optuženici i rekli.

10.5. Ukazujući na telefonske razgovore koje opt. L. sa svog nadziranog telefona vodi s Ž. M., opt. M. B., Z. L. i P. Š. te na e-mail korespondenciju M.-M. M., L.-M. žalitelj ukazuje da iz navedenih dokaza slijedi da je opt. B. taj koji ima glavnu riječ i čije uvjete koje postavlja u cilju ostvarivanja svojih političkih ambicija voditeljica akcije Ž. M. ipak mora prihvaćati.

10.6. Međutim, kao što je to već istaknuto, sve navedene okolnosti koje žalba ističe u vezi namjere opt. M. B. da kroz navedenu akciju građanske inicijative ostvari svoje privatne političke interese u ovom kaznenom postupku nisu bitne i ne odnose se na predmet optužbe zbog kaznenog djela iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11. Bitna obilježja tog djela su okolnosti objektivnog karaktera, da počinitelj kao službena ili odgovorna osoba iskorištava svoj položaj, prekorači granice ovlasti ili ne obavi dužnost i time sebi ili drugoj osobi pribavi korist ili drugome prouzroči štetu i da je na taj način znatna imovinska korist pribavljena, ili je znatna šteta prouzročena, te okolnost subjektivnog karaktera da počinitelj postupi s namjerom kao oblikom krivnje. Namjera počinitelja mora biti usmjerena isključivo na iskorištavanje položaja kako bi sebi ili drugom pribavio korist ili drugom prouzrokovao štetu, a motiv postupanja je okolnost koja nije obuhvaćena bićem kaznenog djela i u tom je kontekstu neodlučna. Iz navedenih razloga neosnovano se u najvećem dijelu žalbe ustrajava u pokušaju dokazivanja tvrdnje da je u pogledu ovog kaznenog djela optuženik postupao u cilju ostvarenja svojih osobnih i političkih interesa na teret poreznih obveznika Grada Z. Na ovaj način USKOK u žalbi postupanje opt. B. ocjenjuje u njegovoj političkoj sferi ukazujući da on cijelu akciju vezanu za provođenje referendumu koristi da bi promovirao svoje političke stavove kako bi na području cijele Hrvatske zbog svojih političkih ambicija kod potencijalnih glasača kao političar dobio na značenju. Iz ovakvog stava žalbe, koji se posebice očituje u tvrdnji žalitelja da je opt. M. B. novinarima i javnosti govorio neistinu da Grad Z. ne financira navedenu kampanju, da je u cijeloj akciji u odnosu na voditeljicu inicijative Ž. M. htio ostvariti apsolutnu dominaciju i da u stvari od početka i nije imao namjeru platiti troškove akcije, proizlazi teza da namjera opt. B. u stvari i nije bila da udruzi U. ...1 pribavi imovinsku korist, već je inicijativu podržao u namjeri da sebi ostvari političku korist i političke interese i da mu je to bio cilj navedenog djelovanja. Međutim, cilj opt. B. da na navedeni način ostvari svoje političke interese je irelevantan jer je postupanje političara, dakle, osoba koje se u demokratskim sustavima bave tom javnom djelatnošću u obnašanju funkcija vlasti ili koje nastoje kroz političko nadmetanje doći na određene pozicije u vlasti, u situacijama kada legalno obavljaju tu političku ulogu, prvenstveno podliježe političkoj odgovornosti koju one imaju prema biračima. Stoga se u žalbi neosnovano ističe taj politički kontekst u odnosu na postupanje opt. M. B. jer se radi o okolnostima koje nisu predmet ovog kaznenog postupka, niti je u činjeničnom smislu ta okolnost značajna kod izvođenja zaključaka o odlučnim činjenicama.

10.7. Prema tome, kada je sud prvog stupnja ispravno utvrdio da je optuženik ovlašteno i na zakonit način na temelju odgovarajućih propisa u ime Grada dao financijsku potporu navedenoj građanskoj inicijativi, proizlazi da nisu dokazani navodi

optužbe o počinjenju kaznenog djela iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11, zbog čega su osnovano opt. M. B. kao počinitelj i opt. I. L. čija krivnja pomagača u smislu akcesornosti ovisi o krivnji glavnog počinitelja, na temelju čl. 453. toč. 3. ZKP/08 oslobođeni od optužbe za ovo kazneno djelo.

11. Iz navedenih razloga nije osnovana žalba USKOK-a kojom pobija oslobađajući dio presude u odnosu na opt. I. L. zbog kaznenog djela iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. i čl. 38. KZ/11.

12. Neosnovano se USKOK žali zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i u odnosu na opt. Z. P. jer je sud prvog stupnja sve odlučne činjenice i u pogledu tog dijela optužbe pravilno utvrdio.

13. I ovaj drugostupanjski sud smatra da iz izvedenih dokaza ne proizlazi utvrđenje da bi opt. Z. P. kao odgovorna osoba u TD Z. h. d.o.o., podružnica T. Z. iskoristila svoj položaj kako bi građanskoj inicijativi U. ...1, na štetu T. Z., ostvarila znatnu štetu u iznosu od 105.468,75 kn. Naime, niti jedan dokaz izveden u tijeku postupka ne ukazuje da je opt. M. B. svojim autoritetom utjecao na opt. Z. P. da bi ona, nemajući za to nikakve osnove, besplatno dala na korištenje navedenoj građanskoj inicijativi 50 štandova. Žalba se USKOK-a u odnosu na ovo kazneno djelo u suštini svodi na dijelove iskaza svjedoka Z. K. u kojima on tvrdi da u postupanju iznajmljivanja štandova građanskoj inicijativi U. ...1 u vezi štandova nazvati opt. P. i provjeriti o kojem broju se radi i reći joj da fakturira i da drži u ladici i da je sve u redu. Međutim, imajući u vidu da je Z. K. kao član Povjerenstva T. Z. na temelju Cjenika (list 1547-1574) i sam sudjelovao uz ostale članove u donošenju odluke da se navedenoj inicijativi naplate samo troškovi dovoza, montaže, demontaže i odvoza štandova u iznosu od 14.062,50 kn, kao i okolnost da se u sličnim situacijama kada su bile u pitanju neprofitne organizacije postupalo na identičan način, a što proizlazi iz dokumentacije (listovi 1267-1300 spisa) na temelju koje je sud prvog stupnja utvrdio da je i drugim udrugama ili pravnim osobama ova podružnica H. davala na korištenje štandove na način da su U. ...2, C. ... B. Z., U. ...3, Ministarstvo unutarnjih poslova PU z., U. ...4, U. ...5, U. ...6, U. ...7, Sindikatu ... P., sindikatu H. ...1 bili naplaćeni samo dovoz, montaža, demontaža i odvoz, što niti sam svjedok K. ne osporava. Uz navedeno, sud prvog stupnja je na pravilan način cijenio e-mail poruku od 16. rujna 2014. (list 1543) u kojoj opt. Z. P. Z. K. u vezi spornih štandova vrlo jasno ukazuje da nema nikakav nalog da se navedenoj inicijativi izađe u susret i moli da im se fakturira kao i svim drugim udrugama. Ta je poruka poslana prije davanja štandova na korištenje i u vrijeme kada još nije bilo ništa suspektno i kada se još nisu u tom pravcu provodili policijski izvidi, kao što je to bilo u vrijeme navedenog telefonskog razgovora B.-L. od 24. rujna 2014. u kojem se također spominje fakturiranje troškova u vezi štandova, a čiju vjerodostojnost žalba upravo iz tog razloga problematizira. Uz navedeno, treba istaknuti da je sam svjedok K. na raspravi održanoj 1. listopada 2018. (1937.-1938.) naveo da je Povjerenstvo moglo donijeti odluku o davanju štandova na besplatno korištenje te je priznao da u konkretnom slučaju, s obzirom da se ne radi o profitnoj djelatnosti, cijena najma nije vrijedila 104. tisuće kuna jer se na štandovima nije ništa zarađivalo. Prema tome, suprotno tvrdnjama žalbe niti iskaz svjedoka K. ne predstavlja potvrdu navoda optužbe da je opt. Z. P. sama odlučila da se građanskoj inicijativi odobri besplatno korištenje štandova, jer upravo suprotno,

proizlazi iz ovog iskaza, da je ona postupila zakonito, sukladno dotadašnjoj praksi T. Z. koja se provodila u vezi davanja štandova neprofitnim udrugama.

13.1. Prema tome, sud prvog stupnja je na pravilan način utvrdio da nije dokazano da je opt. B. utjecao na opt. P. da navedenoj udruzi da na besplatno korištenje štandove, već je postupala unutar svojih ovlaštenja pri čemu štandovi nisu dani besplatno već je udruzi U. ...¹ na temelju odluke Povjerenstva ispostavljena faktura u skladu odredbom Cjenika koja se odnosi na najam štandova neprofitnim udrugama pod povoljnijim uvjetima, kao što je to učinjeno u nizu drugih slučajeva.

13.2. Iz navedenih razloga, prigovori žalitelja o tome da iz dijela citiranog razgovora B.-L. od 22. rujna 2014. proizlazi da je opt. B. rekao da će opt. P. reći da fakturu stavi u ladicu, dakle, da ne šalje na naplatu, da iz bilješke koju je 7. listopada 2014., koju je svjedok K. sačinio dva dana nakon što je najam opreme završio o tome da mu je opt. P. poručila da račun ne šalje dok ona ne kaže, da iz razgovora opt. P. i vozača opt. B. od 14. listopada 2014. proizlazi da je ona bila zabrinuta zbog istrage koja se počela provoditi u vezi štandova, da Povjerenstvo odluku o povlaštenoj cijeni nije donijelo samostalno, već pod utjecajem opt. Z. P. i da je bila praksa da se i neprofitnim udrugama štandovi naplaćuju po punoj cijeni (npr. U. ...⁹, U. ...¹⁰, U. ...¹¹, H. ...²) nemaju taj značaj koji im žalba pridaje jer se njima ne dovode u sumnju ispravnost zaključaka suda prvog stupnja. Radi se tek o indikativnim okolnostima, koje, međutim, ne ukazuju u dovoljnoj mjeri, izvjesno i izvan bilo kakve sumnje, na zaključak da je opt. P. počinila kazneno djelo iz čl. 291. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11.

13.3. Iz navedenih razloga, budući optužba niti u odnosu na opt. Z. P. nije dokazala svoje tvrdnje, sud prvog ju je ispravno na temelju čl. 453. toč. 3. ZKP/08 oslobodio od optužbe zbog čega niti u ovom dijelu nije osnovana žalba USKOK-a.

14. Slijedom svega izloženog, na temelju čl. 199. i čl. 482. ZKP/08 odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 26. siječnja 2022.

Predsjednica vijeća:
Vesna Vrbetić, v.r.